

KÖNYVISMERTETÉS.

Antoine Albat: La formation du Style par l'assimilation des auteurs.
(Librairie Armand Colin, Paris, 5 rue de Mezières, 1902. 8-adrét 308 lap, ára :
3 F. 50 c.).

Albat Antal neve nem ismeretlen már a francia irodalomban. A nagyműveltségű, finom író már korábban (»Marie«, »Une fleur des Tombes«), de még inkább esztétikai műveivel (L'art d'écrire, enseigné en vingt leçons«, »L'art d'écrire« és »Le Mal d'écrire et le Roman contemporain«) jó hírnévre tett szert. Az utóbbiakban, mint már címök is mutatja, az írás művészetével foglalkozik. E téren főleg azoknak ad bölcs és elfogadható tanácsokat, kik szorgalmas olvasás és tanulás által jó stílusra akarnak szert tenni. Utolsó munkája, »La Formation du Style« című is ily téren mozog, XIII. fejezetben ama témát fejtegetve, mikép lehet kiváló művek olvasása által a kifejezés csínosságát elsajátítani. És ezt nem száraz theoriák fejtegetése által akarja elérni, hanem a sokkal helyesebb gyakorlati utat ajánlja. Munkájának célját maga a szerző igen jellemzően következőleg adja elő: »Il ne s'agit plus d'enseigner l'art d'écrire *en soi*, il s'agit d'exposer comment on peut apprendre à écrire en étudiant et en assimilant les procédés des bons écrivains, soit dans le style descriptif soit dans le style abstrait. Décomposer ces procédés, les extraire des auteurs célèbres et en montrer l'application, *tel est le but de ce livre*«. A már említett tizenhárom érdekesen és szellemesen megírt és a kiváló írókból vett számos példával illusztrált fejezetben tárgyalja szerzőnk a stílus átalakítását a költők műveinek beható tanulmányozása által. Különösen a jó stílus elsajátítására a jó művek beható olvasását ajánlja, a művek elolvasására azt jegyezve meg: »Lire, c'est étudier ligne à ligne une oeuvre littéraire«, és még hozzá fűzve: »La lecture est la plus noble des passions. Elle nourrit l'âme, comme la pain nourrit le corps.« A művek átolvasására nézve szerzőnk a következő megkülönböztetést teszi: »Il en est, qui feuilletent légère, pour se prononcer ensuite gravement Ceux-là ne comptent pas. D'autres parcourent un livre pour avoir une idée de l'ensemble, puis y reviennent le relisent, l'étudient. La methode est bonne. Néanmoins, pour n'être pas rebuté par l'obligation de cette relecture, j'aimerais mieux la lecture lente, réfléchie et totale, qui ne dispense pas, non plus

du devoir de relire. La façon de lire dépend du tempérament personnel. En tout cas il est toujours nécessaire de relire. La relecture est la pierre de touche du talent. On n'a pas envie de relire les choses médiocres.« A stílus begyakorlására szerzónk a classikusok elolvasásán kívül, még jó szövegminták utánzását, utánképzést (pastiche) és a bővítő átalakítást (amplification) is ajánlja. Az utánzásra való írókként Albalat nem csak a »grand siècle« íróit, hanem számos újabbkori íróit, mint Hugó Viktort, Tainet, Renant, George Sand-ot, About-t, stb.-it is ajánlja, de az összes francia írók között Voltaire-t állítja oda, mint utánzásra legméltóbbat, csak Zola stílusáról írt kritika egy kissé túlszigorú. A könyv legbecse-
sebb részei az abban közölt és a francia prózairodalom remekeit felölelő példák. Albalat könyve igen szellemesen van megírva és elterjedtségét már az is bizonyítja, hogy rövid négy hét alatt már három kiadást ért.

TÉRI JÓZSEF.
